

Fontus Scribus's rejse til Ny Hedegård

Til sandhedens laug, Borggund Den 4 dag i 6 månefase år 873.

Det er kun få dage siden at jeg er ankommet til Therkild den sortes hus ved Ny Hedeby. Det er i sandhed en mægtig bedrift at bygge en så storslået befæstet by midt i orkland, og man kan se at Sorteårsordenen har lagt både penge og prestige i at få dette projekt til at lykkes.

Rejsen hertil var rolig i forhold til de trængsler vi forventede. Vi har dog besøgt flere orkbyer, hvor der var en vis form for venlighed at spore så snart de opdagede at vi ikke bar andre våben end knive. Jeg kan ikke helt afgøre om de morede sig over det. Mit kendskab til deres sprog, kom til god hjælp her, da de blev meget snaksaglige under indflydelse af deres øl. Jeg blev også budt, men var meget forsigtig med den stærke drik, da jeg ikke ønskede at tale uoverlagte ord.

Der var legender om tapre krigere der drog til hedeby, men som kom knuste og forskræmte tilbage – blottet for hæder og stolthed. En del af dem kom med sårmerker i ryggen og alle var mærket af krigens sod. Det er flere hundrede år siden at det skete, men beretningerne lever stadig stærke og skræmmende hos disse orker. Den frygt jeg så tegnet i orkens øjne var den samme frygt som jeg har set hos krigere der har set deres død og kun undsluppet den ved rent held. Der hang dog en meget skæmmet rustning i kroen, som orkerne betragtede med ærefrygt og nærmest tilbad. Krigeren der havde båret den, havde i sin sårfeber angrebet en gruppe stærkt bevæbnede orker og fældet 6 af dem før han fik sin hjerneskal knust. Hjælmen vidner om et voldsomt slag.

Mine korte vandringer i området har ikke kastet lys over min opgave endnu, men et mindre overblik over området og dets beboere. Det er tydeligt at se at området ikke er prioriteret af kongens folk, og jeg mener at kunne genkende nogle af beboerne ud fra kongens rapporter om forbrydere og savnede folk. En af disse delte sin historie frimodigt med mig og gav mig beretningen om sine gerninger. Ifølge hans beretning var rettens udlægning af omstændighederne meget påvirket af købmanden Nimbrakus. Hvorom alt er, er det ikke mit ærinde at få orden i de sager, men i at få mindet om sandhedsfyrsten Milka behørigt belyst.

Jeg hilser jer brødrer, i sandhed og med sandhed

Fontus Skribus